

ADVIES Nr 09 / 2000 van 3 april 2000

O. Ref. : 10 / A / 2000 / 010

**BETREFT : Voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 21 december 1998
betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden**

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid op artikel 29;

Gelet op de adviesaanvraag van de Minister van Binnenlandse Zaken dd. 17 maart 2000.

Gelet op het verslag voorgesteld door de Voorzitter,

Brengt op 3 april 2000 het volgende advies uit :

A. Voorafgaande adviezen van de Commissie

---

1. De Commissie heeft reeds op herhaalde wijze advies verleend m.b.t. verschillende verwerkingen van persoonsgegevens ingevolge de toepassing van de Wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden (hierna voetbalwet) en de uitvoeringsbesluiten van deze wet¹.

2. Het voorgelegde voorontwerp van wet wenst de voetbalwet op diverse punten te herzien, o.m. gelet op Euro 2000. Hierbij lijken twee privacygevoelige bepalingen van belang voor nader onderzoek door de Commissie. Het betreft de artikelen 16 en 17 van het voorontwerp tot wijziging van artikel 45 van de voetbalwet en tot invoering van een nieuw artikel 45bis in de voetbalwet.

B. Bespreking van de artikelen 16 en 17 van het voorontwerp

Artikel 16

3. Artikel 16 van het voorontwerp bepaalt een verruiming van de doeleinden waarvoor de ambtenaar gegevens kan mededelen aan de sportbond of de organisator m.b.t. de personen aan wie een stadionverbod werd opgelegd. Nu kan deze mededeling enkel voor de controle van de naleving van het opgelegde stadionverbod gebeuren. Men wenst de mededeling ook mogelijk te maken om de (kandidaat-)stewards te screenen bij hun aanwerving door de organisatoren.

4. De Commissie verwijst naar het feit dat organisatoren van voetbalwedstrijden door de voetbalwet verplicht² worden stewards aan te werven, met mogelijke financiële sancties voor hen die deze verplichting niet zouden naleven. Ook is van belang dat een K.B.³ inmiddels de voorwaarden voor aanwerving van voetbalstewards regelde. Het Verslag aan de Koning legde hier veel nadruk op de moraliteitsvereisten in hoofde van de kandidaten : *“De selectie en de vorming van de steward hebben derhalve hun volle betekenis, gelet op de verantwoordelijkheden die op hem wegen. Onderlijnen we ook de belangrijkheid van de moraliteit van de betrokkene : hij mag in geen enkel geval een gedrag vertonen dat hij geacht wordt te moeten vermijden, t.t.z. een gedrag dat vatbaar is om een uitsluiting van burgerlijk recht op te lopen of een gerechtelijk of administratief stadionverbod.”*

5. Artikel 16 lijkt in het licht van de Wet van 8 december 1992 noodzakelijk en niet disproportioneel te zijn teneinde de naleving van de aanwervingsvoorwaarden van de stewards te controleren. De Commissie heeft dan ook geen bezwaar m.b.t. artikel 16 van het voorontwerp.

Artikel 17

6. Artikel 17 van het voorontwerp voegt een nieuw artikel 45bis in de voetbalwet toe betreffende de internationale mededeling van persoonsgegevens van niet-Belgische onderdanen aan de overheden waaronder deze personen ressorteren en waarmee België daartoe een specifiek akkoord zou hebben aangegaan. Artikel 17 behandelt derhalve de internationale mededeling van gerechtelijke persoonsgegevens in de zin van het persoonsgegevensrecht.

---

¹ Zie het Advies 3/98 van 21 januari 1998, het Advies 16/98 van 14 mei 1998, het Advies 10/99 van 16 maart 1999, het Advies 16/99 van 10 mei 1999.

² Artikel 7 voetbalwet

³ K.B. van 25 mei 1999 tot bepaling van de voorwaarden voor de indienstneming van voetbalstewards, B.S., 16 juni 1999 (Ed. 2). Art. 14 § 1 bepaalt o.m. de sanctie van de ontzetting van de steward door de organisator indien de betrokken steward een stadionverbod heeft opgelopen.

7. De Commissie heeft m.b.t. de toepassing van de Wet van 8 december 1992 op de internationale mededeling van gerechtelijke persoonsgegevens reeds verschillende adviezen uitgebracht⁴. De Commissie verwees reeds vroeger naar artikel 22 van de Wet van 8 december 1992 die bepaalt dat de overdracht van verwerkte persoonsgegevens tussen België en het buitenland verboden, aan een vergunning onderworpen of gereguleerd kan worden. Er is zoals gekend nog geen koninklijk besluit dat uitvoering verleende aan artikel 22 van de Wet van 8 december 1992.

8. Volgens het nationale gegevensbeschermingsrecht dient derhalve rekening te worden met het Koninklijk besluit nr. 8⁵ dat de algemene voorwaarden regelt waaronder gerechtelijke gegevens kunnen worden verwerkt. Artikel 1, § 2, eerste lid van dit koninklijk besluit bepaalt dat de gerechtelijke overheden en de politiediensten gerechtelijke of politionele gegevens mogen mededelen aan buitenlandse politiediensten, "hetzij in het kader van een door België gesloten internationaal verdrag, hetzij in het kader van een door België gesloten intergouvernementeel akkoord, hetzij door tussenkomst van een internationale organisatie voor politieke samenwerking ten opzichte waarvan de Belgische openbare overheden en politiediensten verplichtingen hebben". Mededelingen die plaatsvinden in het kader van een intergouvernementeel akkoord of door tussenkomst van een internationale organisatie kunnen bovendien in beginsel slechts gebeuren aan staten die aan persoonsgegevens een bescherming bieden welke met die van de Belgische wet gelijkwaardig is (artikel 1, § 2, tweede en derde lid).

9. De Commissie is van oordeel dat bij de interpretatie van deze nationale regeling ook rekening dient te worden gehouden met de Europese Richtlijn 95/46/EG⁶. Op basis van deze richtlijn dient rekening te worden gehouden met de toepasselijkheid en inhoud van een concreet gegevensbeschermingssysteem in het land van bestemming⁷. De richtlijn maakt immers wat de internationale doorgifte van persoonsgegevens naar derde landen toe betreft een onderscheid tussen de mededeling van persoonsgegevens aan landen die een bescherming van gerechtelijke persoonsgegevens garanderen die adequaat is in vergelijking met de bescherming die wordt geboden in de landen van de Europese unie en anderzijds landen die een dergelijke garantie niet (duidelijk) zouden bieden.

10. In het licht van de mogelijke risico's voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer bij mededeling van gerechtelijke gegevens aan landen die zouden behoren tot de laatste categorie, adviseert de Commissie garanties in te bouwen in een tweede lid bij het toe te voegen artikel 45bis. Deze waarborgen worden hierna opgesomd.

11. Gelet op het mogelijkere uitenlopend karakter van de diverse internationale akkoorden en het feit dat het voorontwerp van wet niets bepaalt m.b.t. de inhoud van de ambtelijke akkoorden, kan worden aanbevolen dat artikel 17 van het voorontwerp zou bepalen dat de ambtelijke akkoorden met landen die niet behoren tot de Europese unie, worden onderworpen aan het voorafgaand advies van de Commissie, of dat minstens een ontwerp van algemene raamtekst voor dergelijke ambtelijke akkoorden zou worden opgesteld dat voor advies aan de Commissie zou worden voorgelegd.

---

⁴ Advies nr. 1/98 aangaande de samenwerkingsovereenkomst tussen de Belgische en de Marokkaanse Regering inzake de strijd tegen de georganiseerde internationale misdaad; Advies nr. 6/98 inzake het ontwerp van regels toepasselijk op de bestanden opgericht voor analyse in het kader van de EUROPOL-Overeenkomst.

⁵ Koninklijk besluit nr. 8 dd. 7 februari 1995 tot vaststelling van de doeleinden, de criteria en de voorwaarden van toegestane verwerkingen van de gegevens bedoeld in artikel 8 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, B.S., 28 februari 1995.

⁶ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, Publicatieblad van de EG, 23 november 1995, Nr. L 281/31 of de website "http://europa.eu.int/eur-lex/en/lif/dat/1995/en_395L0046.html".

⁷ Verschillende hypothesen kunnen worden onderscheiden, zoals een Europees gegevensbeschermingssysteem op basis van de Richtlijn 95/46/EG of een ander gegevensbeschermingssysteem op basis van bijvoorbeeld het Verdrag nr. 108 van de raad van Europa (1981). Of artikel 8 van het Europese verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, maar ook landen zonder een specifieke reglementering tot bescherming van persoonsgegevens.

11. Naast deze formele garantie wenst de Commissie evenwel ook de noodzaak van enkele waarborgen te beklemtonen die in de ambtelijke akkoorden zouden moeten worden voorzien, zowel op het vlak van de principes als op het vlak van de concrete waarborgen. De Commissie verwijst hier naar haar adviezen met nrs. 1/98⁸ en 6/98⁹ in dit verband.

12. De Commissie is van oordeel dat het principe van de adequate bescherming van gerechtelijke persoonsgegevens in het akkoord dient te worden bevestigd. De Commissie stelde met name in de aangehaalde adviezen dat de internationale mededeling van gerechtelijke gegevens slechts kon plaatsvinden in zoverre het land van bestemming die gegevens een gelijkwaardige bescherming zou bieden, samen met de vereiste dat dit als zodanig opgelegd zou worden in het kader van een door België gesloten internationaal verdrag. Indien het betrokken land geen (gelijkwaardige) reglementering tot bescherming van persoonsgegevens zou blijken te hebben, dan dient derhalve het principe van de toepasselijkheid van de fundamentele beginselen i.v.m. de bescherming van persoonsgegevens, zoals o.m. gewaarborgd door het Verdrag nr. 108 van de Raad van Europa en de Richtlijn 95/46/EG, in het (model van het) ambtelijk akkoord te worden opgenomen. Deze verwijzing kan dan dienen als referentiepunt en instrument tot latere interpretatie van de internationale overeenkomst.

13. Naast deze principiële overweging kan worden aanbevolen dat het ambtelijk akkoord enkele belangrijke basiselementen tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer expliciet zou voorzien. Als basisverplichtingen beschouwde de Commissie in haar advies 1/98 : de duidelijke formulering van de doelstelling en het respecteren voor het doelbindingsprincipe, de naleving van het fundamenteel recht van de burger om van het bestaan van de gegevensuitwisseling op de hoogte te zijn teneinde zijn inzage-recht en het verbeteringsrecht uit te oefenen.

14. Verder verwijst de Commissie naar het verantwoordelijkheidsprincipe in hoofde van elke partij bij het ambtelijk akkoord waaruit o.m. de verplichting voortvloeit in hoofde van de door artikel 45 van de voetbalwet aangewezen ambtenaar. om de accuraatheid van de gegevens na te trekken op het ogenblik van de doorgifte.

15. Tenslotte dient een onafhankelijk toezicht te worden gewaarborgd tot controle op de naleving van voormelde beginselen. Wat België betreft kan de Commissie worden aangewezen om deze taak te vervullen.

OM DEZE REDENEN

Verleent de Commissie, onder voorbehoud van de hierboven gemaakte opmerkingen, een gunstig advies.

De secretaris,

De voorzitter,

(get)B. HAVELANGE

(get)P. THOMAS

---

⁸ Advies nr. 1/98 van 12 januari 1998 betreffende de samenwerkingsovereenkomst tussen de Belgische en de Marokkaanse regering inzake de strijd tegen de georganiseerde internationale misdaad

⁹ Advies nr. 6/98 van 30 januari 1998 betreffende de overeenkomst van 26 juli 1995 op grond van artikel K3 van het verdrag van de Europese Unie houdende oprichting van een Europese politiedienst (EUROPOL-Overeenkomst). Adviesaanvraag over het ontwerp van regels toepasselijk op de bestanden opgericht voor analyse.